

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 2 af 9

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Kosningalög

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-4, Örk 7

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Stjórn. 1901.

Fyrir alþ. 1901 m.d. löggður S. G., Þl. BN., Stefán St. Skeaf. og Jóh. Jóh. fráum frw. til stjórnl.

1. apr. var um breyt. á 2. apr. stjórn. samhlið frw. e.d. 1899.

2. apr. breyt. á 3. apr. stjórn. samhlið frw. e.d. 1899.

3. apr. (1. maig. 19. apr. stjórn.): A alþingi eiga rati: 34. fyrir alþern. og b alþern., sem komur með breytur til fyrirsetna.

4. apr. (15. apr. stjórn.). Alþ. skiftast: tvær deildir, e. ffd. og nr. ffd. í e.d. ritja 14 fyr. : m.d. 26. fóru með breytta töluum persum með lögum.

5. apr. (17. apr. stjórn.): Komin gagnvætt til alþ. hafa: a; allar bandar, sem hafa grasnum og gjálda nökkt til allra stættar; fóru skular fyrir, sem með sérstaklegri örvarðum beginn að vera undanskildir sunnarverju fengslabundar gjaldi, ekki fyrir fóður missa komin gagnvætt sínar;

b, þaupstaðarborgarar og óðrir borgarar; þaupstötunnar, sem sigrir eru öðrum hafi sem lífi, af fyrir gjálda; veira beijangjöld a.m.b. 4 kr. á ári.

c, fyrsta hafiðarar og óðrir borgarar; hreppar, sem sigrir eru öðrum hafi sem lífi, af fyrir gjálda fyrir sérstak a.m.b. 4 kr. á ári.

1. um bættis meum, hvort heldur þeir hefja komung-legt veitingarbréf eða þeir eru skiptir af þeim afgrívaldi, sem komunagur hefur veitt heimild til þessar;

2, þeir, sem tekið hefja landinsþróf við hóskólaum, eða um bættisþróf við prestaskólaum eða lehruaskólaum i frík, eða sikkert annat þess hættar opinberst þróf, sem mið en eða kann at verða sett, fóð ekki sér þeir : um bættum, ef þeir eru ekki örnum hæfir.

því næst megr. samhly. síðstu megr. stjórn. 517.

Staflið umum b.-og c. mið brenta meet lögum.

b.-gr. 500kr. 19.-gr. stjórn. samhly. 519 stjórn. 1903.
(Steinilt at brenta samkomud. meet lögum).

7.-gr. (1l. 25.-gr. stjórn.). Samhly. frv. e. d. 1899.

8.-gr. (2d. gr. stjórn.) Samhly. stjórn. 1903 (þarf nið at ekki fáaft at mæta meira en helmingur einum hvernig (sd.)

9.-gr. (34.-gr. stjórn.) Samhly. frv. e. d. 1899.

10.-gr. (3b.-gr. stjórn.) Þróungr. f.d. mið aðalans kann meit, meira meira en helmingur fær. sú á fandi og ærest: fær at fer. (Samhly. stjórn. 1903.)

11.-gr. (2 áhr. um st. saker.) Samhly. frv. e. d. 1899

Stjórn. 1901.

5:3 1. mэр. n.d. um frv. U.G., segin heim, at
mið hafi stjórnalist à, at fléini bret. matti: heim at
en: frv. freim, sem verið hafi fyrir fyrri fyring-
um, af grundvöllurum varin sá sami. B. q-10.
Bret. à 361 sì slept vegna þess, at seo mikil
mötstaða hja fyrirtíðum verði at vera eigin þessar
bret. at heimini fíjt: ekki sì helda fram. B. II.

Mein hafi óthart, at vötugjaf: grot: of áberfamikill
af heimni kæti set: à allp. vegna afgræðita sunna
gjör. e.d. þessar. hafi fyrirt annastkvort at fyllo
leg. bý. frv. i. e.d. ðó fyllo fíjt bý. frv. frv.
Sjállan à frv. at fyllo matti: gera með seint. h.
og þess vegna ófyrkt at taka fót upp: stjórn.
En þó sì spenninagin um skýrur e.d. orðin svo
samkvæmt stjórnunálinu, at fyrirleiti leggi
áberfslar à, at lewth vegagn sì vöt: til lyfta
þarf blida, óthart um at annars verði: e.d. ekki
þreyft at sunni. Þat hafi orð: ofan à at fyllo
fíjt bý. frv. Skf: e.d. ðó orð: til nobræt fá-
meum. fyringumann fyllofum sì líka bret: sun-
num við stefur fyrir fyrir sigurðsonar, enda hafi:
fjöldisfjöldi vöt: til tölvulega meiri síðan à
heim. fyllofum en þessari frv. fyllofum sunni.

Hitt erumst mið hevningi eigi at lejora fessa af þessi, en það skuli látið liggja á milli blata at rínum. B. 11-12.

Málin meit vigrunum þær-vættir, suda ^{sé} að þær hóuhver. sem þær villi látta fella miðan alls-endis ófélilegan og vanlega farit: breytingar B. 11-14.

það hefur komið fram: í museum Björðumann, einhvern á Austur- og Norður-landi at varhengavert hef: fótt $\frac{1}{3}$ fers. fyrstur at vera á fundi til fers at agðin hefur taldurt lögnarar. Þaði verið frans á breynta fessu: sama leorfi og sé i Danum. Þetta það at vera óheft ^{þetta er óheft um allt} en óheft ^{þetta er óheft um allt} talið: heim spæta atviti: ekki mikilsverrt. B. 14. H. S. b. skiftir 1-ann. n-d-ekki mali B. 8-17. Ne. vorin B. 17.

Stofl lit tóttar ía vigrunum lío, í almennt
áthugið tóttar ormanus lío með tóttar, stofl upplif
Hjó tóttar með tóttar ifad lag. innar lío tóttar
- og tuddar tóttar all - hra; tóttar . með - jafn
- með; tóttar ekki sé myndjanar gat. með
- jafn sko, vanartungar auk myndar tóttar
- með með minn salutáttar tóttar ikki; mynd
- með myndar - með með með myndar

Stjórar. 1901.

Þáins us hl. Þjórmáan, Glænus Gelfstain ofl. Þáin er
fráum annat fyr. til stjórnspámennd.

— Þáin sigrist alda óst. til að rekja það allt, en getið
skal hefðu afbrigða þess.

“Í 1. ag. stjórar. i. f. skuldi þessi blaða standa:
„Eig mið ákvæð, at Ísland hafi fulltrúna á mikilvæg-
um, meðal annars með löggum, en bæði löggjafarvald mikilvæg-
ur og lítið sástaka löggjafarvald Íslands samþyðskir.”

Í 2. ag. stjórar. skuldi ses ákvæð, at ráðherrar
fjáru tveir, uman innsettur á Íslandi eru hinn;
Dýpli.

1. miðj. 3. ag. stjórar. Skuldi orðast svo: „Ráðherraninn
heva á þeirri að stjórnarvalhiðnum nínum. Komuugur
áta m. d. allp. að hevur heft ráðherrana fyrir ein batti-
rekið um þá. Landstórnur á Íslandi deinni þau
nið, en höfðið kannu að vanta gegn ráðherranum
á Íslandi, en heftið um þau nið, en höfðið kannu
að vinda gegn ráðherrana fyrir Ísland, en
innsettur ár i Dýpli. Á þeirri ráðherranum skal ákvæði
með löggum.

5. ag. ákvæðið að 11. ag. stjórar skuldi vanta svo: fregar broður
meðaldaður hev til, getur komuugur gefið út ber. b. l. milli
þinga, fjarlögur þó fari að eins, að þungarit lefið eigi getað

61

14. gr. særðiði skyldi þingstíma í 3 vikur. (5. g. stjórn) komist sér saman um þau. Br. b. l. mega eigi koma: böga við stjórn., og skyldi þau ekki lögt fyrir næsta alþ.-áftir.

(b. g. 17. gr. stjórn.) Þórunnar meðar meira og veitir alm.-uppgjörf á sökum - fó getur hefur eigi mætt vottkennara, meira með samþ. n. d. alþ.

17. gr. (14. gr. stjórn.) segir at á alþ. eigi sati: 3 h. fíj. bij. alþur. og 4. fíj. bij. alþur.

8. gr. (17. gr. stjórn.) Þórunnar með til alþ. hefja:

a. bandur, en þei hefja á 1 band. ír gjörðu sér meira og gjálða meðalaut til allra stéttar; fó skyldi þeir, en með sérstakri ákvörðun launum at vera undan þegar einhverjan fegur skyldengjaldi, eigi fagrir þat missa korn. rétt sinn.

b. allir bændum: þóurst. og hrappum, sem ekki eru öðrum hafi sem hafi, ef þeir gjálða a. n. k. h. br. á ári sem aukaritsvar;

c. um bændum, hvort heldur þeir hefja kornung heft veitir að þóurst. óf að eru skiptir af afirvaldi þeir, og þórunnar hefur veitt heimild til þess;

d. þeir, sem tekjut hefja landiðsþróf við háskólam, en bætisþróf við prestaskólam óða leharskólam óða eitt hvort annast þess hættur opinheirt þróf, sem

10.-gr. um fríttildgi alp.

Min ar. Íða þáum að verða sett, þó ekki sér freir um
bottinum, af freir eru ekki öðruver háðir sem lígur.

Met lögum mið veita þáum kommingarmál til alp.

Síðasta megr. stjórn. gr. ólært.

Met lögum mið breyta ákvæðinum um alþaftiarsvæs-
greitslar: staflið b. yfir 3 ára með tildegi um

9.-gr. (318 stjórn.) Neigja skyldi 3 ára lírista í löndum
Danu: Norðurálfu og 25 ára aldri til þess hefðingar, ^{at afni}
enku annan skilgreint: (þær öll hin rönnu og óður.)

3 kar. 11., 12., 13., 15., gr. skyldi gera tilhvaranedi hvert ⁴
á stjórn. 319, 25, 28, 36 og hitt fyr. (U. S. I) fyr fram
á.

14.-gr. (34.-f. stjórn.). Ráðherrunum í Íslandi skal
heimilt vegna en battistöðu sinnar að sítja á alp. og
á þáum rétt að taka þátt: umr. eins oft og þáum vill,
en geta verður þáum fyrargrepa.

Ráð. getur einnig veitt öðruver manni sunnud til
þess að sína ábreygt að mæta á alp. fyrar sjálfdómur
áður önnur slíka farföll þáum frá fyr.

Akvæðisrétt hefur ráð. að að sér, sem þáum: þáum
tak, fyr eins að freir sér jafnframt alp-reverum.

15.-gr. (39.-gr. stjórn.) fyrir f.-d. ekki aðst. til að
gera ábreytum umr. að hvernig má lefnis, fyr getur min

visat fari til wh. à Þjóldi: ~~þa meðal~~ ~~þa meðal~~
 17.-gr. (3 gr. stjórar.) Um opint-fundi. Írð al. breygt svo
 at í stað „þing“ kenna „þingdeild“ og „heimarlegur
 legrir leger“.

19.-gr. (H. áður um stjórar í stjóran.). Faraðst til bög
 lpan. En æt ðó er um: 3.-gr. 1.-nagr., koma ut, skei
 hertíðum ríkisins. Þenna þær mið ar heimaregur
 et a. n. d. alp. Þánn at höfta á henderi wh. à
 Þjóldi ut af enni beth is farsleit hans, eftir spenn
 miðfarslureglum, en gilda við nefndum, veth.

6.-18b - 18g. ~~en~~ ~~þa~~ ~~al.~~ ~~hl.~~ ~~pl.~~ ~~at~~ ~~þa~~ ~~á~~

Höldið skuldi í minnumstofu. (Aðskil f. p.E). 19.-gr.
 Þó í sínar tvo vorinnar atðaðið með eyjan Þórið
 Þóru með þó einu. Því: Það skot þa í Þóru með a
 . eyðugunum með næstu örðu me
 Það töldum innan með þóss þó minn meðg. Þa
 minntilgreiði regd. Þó í sínar tveimur ósíði ósíð
 . með sínar með ósíði ósíði. Það minntilgreiði
 ósíði; ósíði með, ósíði ósíði með sínar ósíði
 . minntilgreiði ósíði; ósíði með sínar ósíði, ósíði
 Það skot. Það ósíði ósíði ósíði (Aðskil f. p.E). 19.-gr.
 mið meðg ósíði, með sínar ósíði með sínar ósíði

Stjórar. 1901.

Út 1. unn. stjórar. L. H. B., hl. hl. og félags segrir
Valtjörn, at ákv. fyrir um hrv. b. fjárl. eigi ekki
 vist hin á landi. „Eftir skiptulegi alþ. getur þat
 ekki komið fyrir, at eiga næist samþykkti alþ. á
 fjárlögumum, þar sem trúðar deildirnar geta
 gengið saman til athverða og allt óther. veder inn-
 slitumur. Þann mörku er öðru málri at gegna, þar
 sem landsþing og fólkusþing geta ekki gengið
 saman á fyrst til at gera fullmátaráslit á aigrun-
 usasmálum einum." B. 103.

fyrstu seðvar Hannes hl.: sva. at þetta leyfni velt
 at vera, en meini ingen sé mi, at hrv. b. fjárl.
 meagf þá óteins ítagfa, en alþ. hefur ekki samþ.
 fjárl. — og getur þat oft komið fyrir. B. III.

A. B. b. skilta unn. ekki málri. fD 847-117.

Fyr. vísat til sámu ne. og hafði líkht fyr. B. 117

Bæti fyr. fórum til sömu ne. og gef hin
 sameiginilegt mál. um bæti, en skrifst í meiri
 hl. og minni hl.

(Meiri hl. (U. G.; Ísl. Br., Guðl. Guðr., Sk. Th.,)
 felja mið fyr. buggjja á sama grundvelli og fyrir
 fyr., sem stj. hafi viljat ganga at, en fulltrúi

2. t. v.

hennar hafi og sagt henni, minnður gengi at öðrum
 bæt, sem hin álit: ekki koma: bæga vit politiskt
 samband Íslands og Danmarkar. „Um þau vid-
 aukasákvæði, en, skv. áskorun fjóðarmálar, hafa verit
 teknir upp: fyr. fæt, en hér liggur fyrir, verður
 eingi meit meiri um röllum sagt, at meitt færir meit:
 à nobluminn hatt samband landum, þau sem færri
 atv. at eins meita tölur fyr. og skifting færir
 milli deilda, borningarsétt til alþ. og starfsvagur
 fyrir fíræjt og at fari er fæt meitir, at bæt. bl-gr.
 hinnar meigildandi stjórn. en slæpt: færri fyr., fó
 hafur idveri meiri komið til hugar, at segja, at
 ákvæð: hennar meit: à nobluminn veg sambandin
 milli landum, og fæt fer færri alls-eigi rit
 fyrir færri agundvöll fyrir sanninagum, en markaten
 er meit orðum konungsins, fótt ein grinn heildist
 óbreygt.“ B. 302.

Um fjöldum fír-bij. fyr. tengdum: henni deild
 segir: „fæt mi óhætt fullgrða, at hvert sem lítið
 er til bijósendatölumánum: landum, eins og hin var mi og
 eins og hin var 1875, eða starfa færir, en mi hilla
 à fíringum, móts við þau störf, en fóður leildur à fui,
 fótt eigi sé vikið at fui forgjungulegri af hálfin

Stjórar. 1901.

stjórnar deildarinnar er bændir, sem varit hafa miklu tilfinnum legra hinum síðari í en fyrst var framarr af. Þá hafa þessi tillega hin fylstu vök fyrir sér. Hjósender heftu til tölvulega eigi gleiri fulltrúa, heldur færri, og stærfskvæfur fyrirgrins gott: til tölvulega meiri með 34 fj. bj. fyr. ein, en 1874 var með 30 fj. bj. fyr. Æt vísu raskast hlutfallið milli tölur fj. bj. fyr. og leg. bj. fyr. i e-d.-alþ., fannig at meiri hl. d. verður fj. bj. meiri. En fegar til þess er hitið, at leg. bj. fyr. eru eigi tilhengdir með fyrst at allegra fyrir augum, at hafa stjórn fylgileglaði á fyrirgrinum, heldur með fyrst eitt fyrir augum, at tryggja fyrst, at fyrirgrit sé at:it skipt umhverfum mönnum, en hafa sérstaka fældingar á veðstri opinberra miðla, þá vistast oss fætta óhr. ekki æta at:it at meiri ágærin ir að skri. Benda má og á fyrst, at fyr sem alþingi er i raun og verur ein-deildars- fyrir með tvær miðofnum, þá hvernig er fyr abug fyrir slíks flokkus, enk þess sem regnslá undan farinna sín sigrir fyrst glökt, at leg. bj. meiri flokkur sig ^{skotanum} um hafnum á sínus hatt og fj. bj. fyr. Ím tilhits til skotana "stj.", b. 303. A. ö. l. skiftir vel meiri hl. ekki beinu miði b. 301-305.

(St.-S., Þj.-Þj.-Blf. h.-St.-B.)

Nál. meini hl. skiftir ekki málir hev. Aðalatritið
á ekki megi eins og á standi agra of litlað knöflur,
þær sem horfum sé á stj. skiftum í Danm. en
fro. meini hl. heldur ekki örveg um at ná ^{stofnun} ~~verð~~
L-305-309. Þótt að borth. vit fro. meini hl. en
hinnar vit at sitt fro. verði gelt.

U:t froh. 1. unv. m.d. um fro. W.L. & Co
hinnar litlað unv. og vanta megar. P. 17-18.

Meini hl. ve. var fram vid 1. unv. fro. U.L.
nokkrum borth. þær sem hev skifta málir.

Njg 4-gr. (5-gr. atjákv.) um 3 líkana fengsetu.
5-gr. (17-gr.) verði ^{alveg} ~~topp~~ at afni til eins og
skur. atjákv. 1903. (Eina meismunurinn er i b.
lið standur „bordmenn i þaupistöðum og þverppum“
en fessur „i þaupist. og þverppum“ er aleyp ein atjákv. fop
vit 1. gr. skylti sin borth. aðræði at i stað „tala og skilja“
banni tala og vita“. 6-339.

Meini hl. var fram fessor borth:

1. 3 stað 1-gr. fro. (2 gr. atjákv.) nýja gr. um two
vítkenna annan hev og hinnar: 3 gr. Að afni til eins

Stjórn. 1901

og : frv. færða : 2. v. og a.m.b. m.a. b. 2. v.

2. Þ stæð h. ag. (3. gr. stjórn.) komi ~~kvæði~~ græn
sem at fari er ábreygt vhr. og kann og doinum um
þa er samhlj. tilvaraandi ákr. : frv. færða,

3. Þ 5. agrei (17. gr. stjórn.) komi : stæð liðanna
b. og c. einn liður, en nefnt b. svöldjóðandi :

Allir karlmeum : baugtöðum og hveppum, sem
ekki eru öðrum hæfir sem hín, af fari aðalda a.m.b.
h. kr. a. sinn sem aukaritvar.

Síðum d. og e. verða resp. c. og d. Þun i. ag.
hækkt, eftir liðum d. svöldj. ákr. :

Með lögu með veita teknimur og öðrum óægittum
karum komingarétt til alp., af fari fullmægja
karum sömu skilyrðum, sem sett eru um karlmeum.

Þ stæð ritustu megr. : 5. ag. komi : Með lögu
með alvemo ákvæðum um aukaritvarsgræðslu :
stafli b. sem skilyrði færða komingarétt :

4. Þ stæð q. ag. (34. ag. stjórn.) komi svöldj.
agrei : Samhlj. tilvaraandi ag. : frv. minni
hl. (en færða vhr.)

5. Þ stæð 11. ag. (2. ákr. um standarsakir) komi
samhlj. ákr. og : frv. minni hl.

6. 3. 341

10 pt. - mdo/78

Við 2. um. u.-d.-um fre. V. 4. leggir landsb. yfir frein, at stjórnunni ekki fallart að fre. meini hl. eins og freit sé vir. fær. einheim B. 2. b. — Stórinum hafi hinsv. ekkert að meiti frein at meðmika heims. við t. t. spottagrunn. „Stjórnun er ekki heldur ófis að at hversu skiptum 2. d. Ekki á frein hætt, sem 3. og 4. gr. fre. fer fram a, heldur svo, at ekki varu heimur meiri i honum af samein. f. heldur eins og viri en, heldur horið veint“ B. 2. 7. — Aðrar fer. f. e. við 33. 28., 34. og 36. stjórnur. t. eru heimur ekki meitt hattulegan. B. 2. 7.

Taldir Guðm. t. eru óheymingarlegt, at freit fyrirkomul. sem me. stórgar mygg a um 2. d. að ekki orðið fre. að falli in frein, at hinn sé að annat hordi að sátt um at skiptum 2. d. skuli hversu. Ánumars megi athuga felta til 3. um. B. 44-45.

A. ö. l. skiftir 2. um. ekki beinur mihi B. 18-19. Allur borth. minni hl. feldar. Borth. minni hl. samf. og fre. visat sas til 3. um. B. 78-80

Við 3. um. u.-d. kom hinnaðas frein tilhl. borth. um föld að ag. fre. — — Ennar loinsor leggur á hversu að at skar. fersur fre. verð: sjálfstæði: þingarins frugt segnvort mættasafnum. B. 80-81. A. ö. l. skiftir 3. um (B. 85-86) ekki mihi. Fugursháls. 1/2. oktober 10.

Stjórnar. 1901

Óðl. mnr. e.d. velar Kristján Jónasson sögu miðins
eftir 1874. Þá varin grundvallarar. Þessar frv. og segir
sauðfremur: „En: þui skyni, at hata at óðum fjötla-
nirnar og tuyggja frv. fylgi hennar, hafa verit teknar
upp: þat eignar mig fyrirvali, einhvern um breytning
á skiptum e.d. og um högnati: þingfundar.

Grundvallarsögin hafar verit sín, at taka ekert upp
i frv., sem bessini: leggji ytt: þui tol falla, en at
taka eis mihi upp: þau, sem mantrygðast. er
tik þess, at fjötlin veit: þui fylgi sitt og at-
hugið "þau" A.34.

A.Ö.L. skifta mnr. óðki miði. Fyr. virð til nr. A.3835
N. blöfverði. Minni bl. leggi til at frv. ytt: samþ.
óðkt. Þur fjöldum þau. En vitnað til fólkfjöldunar
eftir 1874 og at sunn björðunni t-d. hefur verit:
migðug at undan sunn þau. Skifting þau. i heildi
vintist og hafi leggja áber. slær. frv. af fjöldunni
verði: samþ. b. 475 A.Ö.L. ekert miði. b. 473-476.
Minni bl. leggur á miði: samþ. frv. Táður óðak-
tur. óþarfin sta: vanga átt. en hinna minni
óðki eis miðilvegar, at ferma vegna eigi at
agfa stjórn. but. enda sunn þau at. óðki tol
vætar b. 476.

Framkv. 1-mnr. skiftir óðki miði A.35-67.

við 2. umr. e.d. bærvi. g. Glæsturinn og g. Gjógvurinn
fránum þessarar borth.

1. 1-agr. falli burt.

2. 0:5 1-agr. Þá stóð orðanna „Alþ.-ætlu“ banni „Alþ.
fyrir að hest: ætlu“.

3. 4-agr. falli burt.

4. 5-agr. falli burt.

5. 6-agr. falli burt.

6. Á eftir 11-agr., sem verður 7-agr., banni á vijjan
agr.

a. 8-agr. Á bær.: 14-agr. um tölu þegar. fylkur. og
áber.: 16. og 17-agr. stýrkr. með breysta með löggum.

b. 9-agr. (2-agr. bl-agr. stýrkr.). Hér upplæsingar um
breystingar í stýrkr. samþ. vegsíða f.d., og miði-
stýr. stýrja miðið, skal leyra alþ. uppg. fá þeir,
og stofna til almennuðra leorninga af vijjun.

7-agr. sú agr. breysti til slæv. ferskr. 6. lífðb.

Gutjörn Guðl. og Gut amur 0:5agf. bærvi fránum borth.
1. og 2. voru borth. við 1. og 2-agr. fyrir. i sömru að
og borth. minni hl. i m.d.

3. 6-agr. (17-agr. stýrkr.) Þegjan að. að ófáð sko:
Stórnin gottvætt til alþ. hefur hvers meður, les-

Stjórn. 1901.

greitir: beira skeita til landssjófus og: blaut at eingundur
meitan-ða hraðarsjót er samtöldur 8 kerðirnar á ári,
ef hennar er ekki hættur öðrum einstöðum manni
sem liggir ða fyrir fáris- og atvinnun friggjandi
hans næstum blauta árinnar.

b. 6. gr. tilbo. ákv. um ekjum og ógiftan karur
og till. minni kl. m. d.

þ. 5. 19. gr. skiftir ekki mihi.

b. 10. gr. (34. gr. stjórn.) : sömu átt og till. minni
kl. m. d.

7. 1. Ákv. um skifting spinaðar eru til lög ákv.
áður vísing. Teg. i almenning.

Ríkibusar, Guðibr. og Hjós, Árnes, Rangárv., Gímsar,
Skeggfj., Eggafj., N.-Mál., S-Mál. húðar 2 alpin.
hever.

Iselfjardarþorpi, Akureyri, Seyðisfj., H. Skalft. 4-
Skalft., Vestur., Þorlafj., Mjóra, Suðfj., Dala, Barðastr.,
S.-Sæfj., N.-Sæfj., Strandar, S-ping, H-ping.
húðar 1 alpin. hever.

2. Ákv. um st. seðair: sömu átt og
till. minni kl. m. d. b. 547-548.

g. Glavstærn meðin við h. umv. e-d. með holt. inni
við. tölli fum. og skiftirnar feruru í deildin á þeim
grundvelli, at ófaraði sé at stj. umni samþyldra
þessi ákv. frv., enda vant; : frv. ákv. um. hrotan
ferur fum. sigr at komu, sem óf. við slauki vortat.

A. 80.

Gutjörn Guðh. benderi a. at með till. sinni se allart
til at m.d. ægt: bant ræðherrana = stod þess at
: frv. si allp. öllur at lestu þessi ritun... fætta
þótt: óskur meiri tenging línur fjötura, þar sem
m.d. er ða rann ræðri fjöturinnar deild." A. 81-83.

Hröttið: leggur á henslu a. at fjötur óski
fjölegunar fum. og hrt. á skjum deildanna: fer
sunbandi A. 88. Haller fæt dísgráan og oflinskrar
af 4.3. og 4.5. at komu með sömu holt. og
m.d. hef: löggaga fæt. A. 73. Sílbít sé spjólistið
ægt ríma við fjörl. fegar litill ákv. menur sé,
en þa sé fæt ægt með seint. tilliti: til samein.
f. og telida samein ákv.: deildunum til at
sé ókvenning ákvæði meni fara: samein. f.
"Aurarsar en fæt fæt finguvegl, og a. at vera fæt,
at önnur deildin teknar sigr upp óþreytt fæt, sem hin
deildin helga fæt eftir stærlegar umv. og með megin

Stjórar · 1901

atkvæðafjölda" A. q1.

Sudj. g. miðunciðir fessar A. 81.

Sundah. miðunciðir, at fari sé aln. vilji at fjoðga þau. A. 95.

Eir. Árni tekrar sig klægðan fom. fjoðgan og bent. ã. skýrur deildarne. A. 98. Klæm. vethar vegin kann fyr. sé fari á miði: óstórlíkeyg fari sem hinn verði til fess at hella verulega í sveitnum. A. 98-99.

Sudj. g. iturken at skeiðum, klætum og unnu - ó Álf. sé fom. fjoðgan og un. Þið á e.d., sær fari af leit: „eitt með meðsugulegum klægðum fyrir“ at fætta fyr. nái fram at gengi og nái flogi klæmumins ags. A. 100.

A. ó. l. skifta unnu. ekki mali A. 67-117.

Allar borth. fældar og fyr. visat til 3. unnu. A. 117-3
vifj 3. unnu. e.d. með Sudj. g., at fylgismann fyr. hef: mið. meina hl. i. n. d. og athi e.d. fessvegu at sefta n. d. atkvæði svíkt; með fari at koma: veg fyrir at fyr. fari after til n. d. A. 116 *

A. ó. l. skifta unnu. A. 113-122 ekki mali. Fyr.
unum - og alþr. frá Álf. A. 123.

Heini hl. n. d. hefð: bent e.d. á at lata stjórnfyr.
Síðanum vegna bent. á at joom i Danum. Þer. A. 118 og
A. 119, 120-123.

Fm. G. H. B. og G. H. var følt frá 2. umr.
n.d. B. 117. Frumh. 1. umr. skiftir ekki miki
B. 112-117.

Hetboldsmenn frw. V.G. eru leggja á hevðu á,
at meit þei se aukinn barnrætur og fíj. hér.
Fengir afvinnat: báðum d. B. 135 og 139.

G. H. B. var frum frá föld. frá n.d. ~~í~~
at skora á stj. at leggja fyrir næsta fings
stjórfar, sem veit: "G. H. meira farsæti afur
máleum sínum en frá frw., sem samþ.
varri mi af h. deildum og n.d. hefti
samþ. Þóttu fréttist um stjórnarskiptin:
Dannmörkun. — Till. vor feld. ósamt frátt.
en frum komu meit II athv. gegn II.
Umur. skifta ekki miki B. 117-1173 skr.
6. blg abr. 676, 663, 681.

S.d. sendi komunjí á varpi, þær sem mea.
var sagt. at meiri vilde komu frum fréttan
en at heftun komist i gress frw. A. bld. og 6819.

18

Stjórar. 1902

Fyrir alþ. 1902 var stj. fram frv. t. stjórarsíðumark um bret. á stjórar. um hin næristakalagn málfrí Íslands 5. jan. 1874.

"Í staðnum fyrir 2. gr., 3. gr., 5. gr., 1. málsgr. 14. gr.,
15. gr., 17. gr., 19. gr., 1. líð 25. gr., 28. gr., 34. gr.,
36. gr., 39. gr., og 1. áðar. um stundarsíður í stjórar.
Komi seo tilgjötandi greinar:

Allar samhlj. stjórar. 1903 nema at t frv.
1902 stundur „vætgjafi“: í stað „væðheva“ og
í 6. gr. (17. gr. stjórar. 6. líð) er felt miður
1903 „: þaumt öðum og hveppum“ á eftir allri
spærnum, en afvis bret. gerir þaumt enga.
Hákkess munar á greini á einum at a tveimur
stöðum. - 61-3.

Í aths. vöt frv. en þess ægtið, at af alþ.
völdi mið heldur samhl. frv. frá 1901 óbreytt
þaumt þaumt frv. vart a staðfest, og sé
þaumt þaumt á valdi alþ. hvort frv. þaumt
völdi heldur, en engi getta frv. at ná stað-
festinguna vörð: at samhl. þaumt óbreytt.

Bret. þeira frv. frá 1901 liggi í þeim veg
heit: af at vætl. skuli veri settur á Íslandi
(þar með viðis vætsaker.). Enna bret. enka þessum

se birt - à stjórn. 325, 1. líð.

1. sunn. m.d. skiftir skei málí B. 7-14.

Meiri hlut: ne (Glæsir f. gón fáinsson, 8. 48. B., Þóður f.) segja óalháður fsl. i stjórnunálinn hafi verið, umarsvegar að fá ósttu stjórnun sér máló vorra flutta inn: landið og hinsvegar að þinginum voru fengin hafileg tök á stjórn landsins.

því lýgur ni mi ráð en hinnar síðara skei.

þeirrihlut hafi meðan fengið ráð eftir launaleiðrænum heims og æt: vegus lísetunar hafi meiri óhrif á heim en óður, en lagalega varð: náiði á fell glárvæð þinginum. Þar talið: bráðalofjöldi, vörum landsdoms, alfridlaun, vísirráð, frict. haflið alþingis, eittrum bonumus, ítsavarsgrindla enn skilyrði bonn-vættor. — Sem sá skei minst á deiðla skeipum. 6. 39. — A. ö. l. skei að græta á mál. , hevurki meiri hl. nái minni hl. 6. 68-71.

Meiri hl. kennir þó fram með bort- enn orða- bort- þær, sem æt:ð var að framari 6. 70.

V:ð aðra og frict. jafn sunn. m.d. Glæsir segir meðkvæmt atv. fram. annat en 3. sigður. Hannanum

Stjórn. 1902

fjórrum fæst, at frv. at engin breyst. Né með
fær afst í skípun e-d. og virðist stytja
fessa slæðun við nál. B. 33. - Sjá umars
B. 34 B. My-35. Frv. visat til e-d.

Um. i e-d. voru og ein fær meðan, ker hei
skiftir mális, bæri til tilinda. A 37-55.

Bæra um nál. Þær, 6. 207-209. - Frv. samf.
vara bljótt; ólært.

Lopt. undirf.

N. d. sendi komunagi á vamps við spæt hvarf ar með
hér. b. 6. 1315 og B: 751. myndar í fríga með
oransjóð - . Eft. d. Þau tveir undirf. eru
b. 2. 3:7 tveir. vnf. 28-pf. A #1-A
ísl. með. tröldum með níu og anna - b. 3. 1. með
28-pf A. ob. istit 3:7 með. illan innfjöldi
þessar vnf - þot-þot. J, með. lén með sand
. fnd. í þeim vnf.

Stjórn. 1903

Fagir m.d. leggur stj. fyr. 1. stjórnpl. samhly. fyr. fyr. sem alþ. hafði: samb. 1902. č 1-3, Nál-vatn hev um bil einröngur um vikisvæðsetuna. č 193-196. - Um. m.d. miðast og einröngur um almennum orðtök: samþundi mið miðst og vikisvæðsetuna. B. 7-28.

Nál.a.d. nedir og var einröngur um vikisvæðsárun 6. 322-326. Skipti at segja um umv., en auk þess voru fyrir hafiðlegar afurlysingar og skatinngar frá leggja hálfu. Forr-samb. ólend. með 1000 þau afgr. 1. A. 43-120.

Lovvol. 1901

Hannars Stefstein var fram frw. um at skifta Isafjardarsjóslu : 2 bijördæmi - N. - og V. - (6496). Frw. var samsp. n.-d., en þó komu nobilarar flest borth. um at skifta fleiri tvímeðningar bijördæmum, en þær voru allar fállar. Þá um. ekbert sá stakst at gretta. B. 1186-1221. Þa d.-d. var frw. felt. Umur. þær skifta ekki mál. #. 507-509.

sp. J. Thorsdósen og Björn Kristjánsson varar fram frw. til l. um bot. à l. um born. til alþ., og voru þau heilat eypt bornul. - Enfri. þess skiftir ekki málir hér : gefla ut á at innleita legnumlegar, slarrilegar, bosningar [as meðan hreppur] 6. 190-201.

364 noblig : Allur. fá : andevarfjald b. krossum um hvern dag. Eftir fyrir fimm tímum, sem þeir ferfa til ferdamannah til alþingis og frá því, og fyrir fimm tímum, sem þeir eru á alþingi. Þómu leiðis fá þeir andevarfjaldin ferdabostuð eftir veitnumagi, sem nefnd, horin af hinum sameinsða alþingi, inslautar, og forseti : blutat eigandi þingaleild á vísun. Þessi ítagjöld greiðast ír landssjóði.

V:5 1. umr. fyrsta frv.: m.d. bresgfti landels. Því at næst segn varð að koma á meiri björðdama-skípun, þar sem ein vegar eitt varð komin: brennu björðdannir og fagfti þá ekki lengur að binda björðdannir við eyðubréfinguna. B.115q.

~~"Í mál. en björðdama skípun talið að gvan hent; óhegfeld en málit valnt: mið undirbuninn til fyrri því varð: bresgfti stórt að ferri því að, en ne. vint: at talið frott að lílegast af landinum varð skift: björðdanni „meit hildrjón af ibúa- og björðendafjölda og landsbættum, og ne. vintur að talið frott að lílegast fyrirkomulög, að hevur björðdanni út af fyrir sig björði eitt fulltrúa". 6.187. Mál. 186-187 skiftir ekki mál a. ö. l. Saman en að segja um mál. ne. sem voru margar og lit af fyrir sig meðilegur. 6.60q ff.~~

V:5 3. umr. m.d. komu og mál. 6.77q, sem ekki skifta mál. - Umr. 2-og 3. skifta heldur ekki vevl. mál: B. 116q-1186. En beth. ne. voru klifl. samhl. og frv. misst til 3. umr. og síðan e.d. - En: e.d. kom frv. aldrei til umr.

Hosul. 1902

Björn Kr. og fórstur Thor. leggja fyrir alþ. frv. t. l. um born. t. alþ. Skýldur born. vera leynilegar, borit: hvernigun hreyfi og landinu skift: tórr ein meininga björdami. Um þingfærðaup samst. ábor. og áður: 367 (ne.: samein. b. og farsel: blutat eigandi deildar). Svar. 637-48.

Ne var borin i málum, og last: hin til að bret. á björdamaskipunum var feld ír frv. og aðst: auk fers managum sem borth. 6. 131-135. 2. um. skiftir ekki mál. Borth. ne. um björðamaskipunina samþ. B. 41-67.

Fjórt 3. um. m. d. varur ábor. um björdamaskift-⁽³⁶²⁾ um og þær fars. feld ír frv., þær rann aðst var vát fyrir að fersum ábor. yndi: miðög bráðlega breytt og þá varri óþarfini:ilt að fersfa að fera hvenna fersum miða. faglabálki 6. 164 og B. 67-75.

Ó:ð 2. um: e. d. seðir 3. um: feld: „Háttu. e. d. á að vera sá gatnumi blut: þingfins, þær sem helmingar hennar ar landinu mið h. h. bonumagi, og má fari atla, að hin leggi sínar batrændi hendi á þær frv., sem e. t. v. eru illa undir

Reinir : h.-m.-d. "463.

Umur. og brot. e.d. skilta með málum 1955-76.
Fær. samþ. einu umur. m.-d. ólert. B. 76-77.

Gutj. Guðl. flutt: fær. um at skilta 19afj.
sýslu : tvö björðarnir N- og S-síðus. Umur.
e.d. tilindaleiðir og fær. samþ. A. 76-77.
Eining samþ. m.-d., umur. einhveri verðar B. 77-112

Sig. Stef var fráin svoklj. spál:

"N.-d. alþ. áleyfatur, at skora á stjórnina, at
leggja fyrir næsta þing fær.-t.-l. um nýja skipun
á björðumum hér á landi, en sérstakalega fari: þá
at gera björðumum sem jöfnust at andið er, bæt;
at björndatölu og viðáttu, og at ekki sé hinnum
nema einu fingu meðan fyrir hevert björðum" 61b5
"T.F. Davidson og L.H.B. báru fráin svoklj. brot.

"N.-d. alþ. áleyfatur at skora á stjórnina, at leita
álitir allra sýslumáfuda og lögarstjórnna um það,
hvemig björðumaskipan mündi braganlegart
hanns ðá: hvorju undanri, seo og at beggja, at fari
henni, fyrir næsta þing fer að ekki, fær.-t.-l. um
nýja björðumaskipan" 6. 196. Brot. samþ. og
kild. samþ. seðils. A. 112-115.

Klausul · 1903

Stj. leir fram fræs. t. h. um leiri. t. alþ. , i öllum
verulegum atar. samhlig. fræs. alþ. frá 1902 . vikið
við orðum og heitt leir fræs. at ðe sunnum áber.
fræs. voru stj. skr. leirat. at lömi sljórravinnan.
skr. einsinn 6. 141 en i heild : 6 128-144 . - 'I
fræs. voru ekki áber. um björðdannaskipun (skr.
einheim 6 141 . - Þinseigan var sett inn áber. um
þamp alþur . og ferdabortnað , en leirur skyldi
virðarvda ne. leirur af hinum samein. alþ. , en
forsæt : : blut at eiga gaudi f.d. aðvisa hennum (957)
6. 139 . - 'I II. áber. um st. skr. var áberastit , at
þessugrindur með: stj. skr. samp. og alþ. verð : heldur
eltið fæst en atbur en mið björðdannaskipun öðlist
gildi , þe skyldi hrik fá 2 af passum miðju
fræs . 'Isafj. kaupst. 1 og Alþerneyri 1 . (6. 140-141)
Fræs. bonið fram : e. d. . N. fræs. taldi 957
(þamp og ferdabortn.) og II. áber. um st. skr.
ekki sigo leirna : þessur fræs. og hegt :
þessum með til at fræs. veri , m. a. , fald heurtu
6. 214-216 . 'I 2. um. e. d. voru þessar borth.
samp. A. 130 . A. um. e. d. ekki at grefta .
'I m. d. vor fræs. samp. óborth. og sei borth . , sem
þessum leiri skiftir ekki miki. B. 233-237

Næ. e.d.: kosul. bær fram fyr. um kosur. hins og nijja fyr. Næ. gerir vati fyrir, at hev sé einungis um hvatákvæðaákv. at veða, fyr sem nij kosul-vert: bræðlegg sett og hev komin fyr einungis til sínar kosur. undir spæsu fyrirkomulagi. 6.145 og vita uit 1. umr. fyr. e.d. A. 209-219.

Skr. 31 slýður fessir fyr. kosurinn fannig "at fyrir hevert acht met fyrir hauptat, sem: fyr liagger, vert: kosurinn einn fyringmætur" um kosur. fessara fyr. fyr: lederin bjöldarni aðrir fyr, sem kosul. mæla fyrir um kosur. annarsa fyringmætra 3.2, en landshöfðingi telur rennum at kveði, sem hever fram bjöldarni befor fengit til samans: öllum bjöldarnum: achtum, og er sá vett björvinus fyr. fyrir hevert acht, sem þær befor fengit flæst abr. 53.6.246

fetta fyrirkomulagi er ein heim vanit sem kosul. vatið fyrir til at negra hvarvetna hin ar legulegg kosningar og doma: veg fyrir, at uit jölvörðum undanbagan bjöldarnaskipunum þarf at seifta ein hev bjöldarni fyrir fyr, sem þetta hef; nijlega fengit. Skr. ein heim 'Hellegr'.

Skorul. 1903

Dos. Sv. (6. 209-210, 214-216 og 217-218 og 216-219).

Sundsl. + eðar fum. fjöldunirnar óheppilega. Seigist að velt væri að velt væri hafa lit: 5 svar á L. at fjöldi ekki fíj. fum. heldur at fáðaka freim þeg. um 2 og hafa 8 mið i e.d. ír m.d." (sic!) — Fyr. ne myögg óheppilegt. A 210-211

Taldir Guðr.: seigist hafa hengst sér sem br. b. vötrostum „at horning fessara 4 fum. mætti fela hinum 4 amtsvötum og at með amtsvötumnum hafi einn matur í bojarstjórn friggjia hengstatauna og t. meðan ein hvík". Grundvölleiniin grð: fóð almen. hornd. vetter en kostur. miðblod minni en ella. A 211-212.

Hvist jafn til eðar upprist. stj. miðblod heppilegum en ne. „hvinn og þeim hengunarvilla, at líta bjóra 30 fum. á fimm hatt, sem hingat til leifar verið, þat er i eins manns björðumnum, en líta örtum bjóra hina 4. Í Þoru máli væri at gera, af fessir 4 fum. væru horrir til annarar deildar friggjins sin göngur, nft. e.d., þa mætti e.t.u. bótvalda fari, svar fremarlega sem allir fíj. fum. væru horrir til fessarar deilda

eftir sömu meðan. En er hófða fíj. bíj. fum. til sama
firðins ða sömu f.d. eftir 2 gagnóliburrum princip-
um. Það tel eg vanagt, og kalla það "hugsumarvilli".
A. 112-213.

Gut. Guðl. játan, at það hefði verið mikil heppi-
legra, at hinnum hafi. fum. hefði verið felskoð, en
fíj. bíj. fíjöldar. Einungi varin heppilegari, at fum.
veri komur beinlinnis til deiðanna, þen at það sé
átt af óætlikast, at fumigjöt rjállt hófði: 2.-d. A.317-318.

"A 2. og 3. um. 2.-d. ekki að græða ^{A 214-231} en við 3.
um. 2.-d. var fyr. m. d. breytt sva. at hafi.
þaðki fá 1 fum. til við bótun og Þóðf. A. húvergi
og Sægssjörður eru vanda sérstakar bijördum
með 1 fum. hvert. 6330-331 og A 237.

"2. n. d. var fyr. semlp. óburt, en með
þeim óbiga fyrirvara, at hér væri einungis
það brotab. ráðstöfun at velta, Bla. nál.
6. 406 og B. 237-241.

Enn er óf. p. enil ósýð siturð til
monum Ísl. náð vor. mig p. náð f., en
istvan sag, -b-s. lfr, og vínus vinnungir reikja
milla með spalmonum our, hefð skortið. e. f. o.
reikja monum Ísl. náð vor. mig 2d. ig.

Horningslög 1905.

Stjórnunin var fram frá t. h. um 1905. og vit-
aða mið lög um leðningar til alþingis frá 3. okt.
1903., og er þat ásamt aths. prentat A. 162-181.

Skr. fyrir slæði landit alt skiftast: 7 björ-
dami. Þær semr björðbjörnir fyrir varur borinn.
Með blutfallsborningum, og hafið hevert björ-
dami frá 4 til 6 fyrir.

Ald. leigði fyr. fyrir m.d. Til styttingar með blutfallsbor-
ningum eru og ást. stýfro. seinstaklega. Þá ófari hafi engin
agtast um at björnum fyrir verna með meiri blæta
grindar ófara ófara, en verði sá borinn, sem fleykt
áhver. Þar. Verðs fætta einum rannsótt, þar
sem 2 fyrir, slæði björð. ~~B. 1905~~ Þá er A. 174.

He-vær borinn: meðlit B. 1907.

Nál. leggur á miði: fyr. a. m. k. fyrst um sínum.
Ef fari um, at blutfallsborningar sé tóma bora
í ~~þessum~~ ~~þessum~~ hér á landi, en hvetur brigna
máttum á at undanskotta björndarnar björnina,
átt tillit til blutfallsborninga; e.t.v. vinni
vettast at leifa tönn annan íslag björndami.
A. 1119-1120.

Málið boðið til annanum ann. m.d. fyrir undan litlu
mátt. og þeim fyrstast og boði málið ekki aftur í

Föpt gálegarinnar

- deaslará. B. 1912. en) með næst miðað til
 tólf íf aðingleit meginvara með tímum eins
 181-181. A. tætunum. aðal tímurð tólf og þa, . Föpt
 tólf f. tætjideið tilbund ilmdu ífugr. með
 vinnud umbo. með innviðtólf varð með, innan
 vóf fóruð tólf þa, meginvara alloftild tím
 - með f. tólf f. tætjideið tilbund
 með alloftild og innanþótt. b. en) með f. tætjideið. A.
 með f. tætjideið með tímum. aðal tætjideið
 stóll innan tímum en með minnud tilbund tætjideið
 með, minnud tilbund með, ófinskaða sambands
 með. Hólegun með með aðal tætjideið. en) aðal
 - f. tætjideið. A. tilbund: minnud með
 minnud með tætjideið. A. en) tætjideið með
 með minnud með meginvara alloftild tímum með tætjideið
 með minnud með, tilbund með meginvara alloftild tætjideið
 með minnud með meginvara alloftild tætjideið með
 - meginvara alloftild tætjideið með meginvara alloftild tætjideið

- 0811- pl 11. A

- tilbund með tætjideið. A. en) minnud meginvara alloftild
 tætjideið tilbund með meginvara alloftild með tætjideið

Hórusl. 1907

Stj. borð fram frv. t. b. um breit. og vitæku o. l. um þórr. t. alp. frá 3/10 1903. A. 187-210

Þjörðarskipun ein rama og i frv. 1905
lf. e. 7 björðarni með 4-10 þor. hvert. - Þótt fells-
borningunum var mið breygt svo, at björðendur
heftu minni áhrif en slav. (frv. 1905).

Málið var borð fram i m. d. og ek i sett frv.
B. 2098.

Meini hl. (Jón Maag., Eggert Pálsson, Ólafur Þorlák
og Björn Kristjánsson) hevd: at svo stöður á
mest: adaláker. (frv.). Sæir þorsl. ný sett og
övergild, og miðblær breytingar vildist mið á
mest: vilja björðenda afvirkt. "Við fættu
kvæst, at þat vildist liggja í loftinu, at
breyting kærst átta en lægst um lífum
á skipun e. d., þannig at áhrif get: holt á
björðarskiftingu meira, og varin þá leitara, at
þurfa emur af nýju at fáva at umstappa björ-
ðarskipuninni" A 836. - Meini hl. legger
fri til at 3 af innrunningum björðarni vildi
sett A 836-838.

Meini hl. (Lífur Þórsson, Jón Jónasson, L. G. B.)
bægja með stj. frv. en bera fram övernálegu breit.

A 838-840

5:5 2. um. seðir Giss Haga: at af línguvaldsg.
vintast seo sem bijósendur ^{allt við} sér ekki meðina sjálfr
mótluverfir, heldur vilji láta það líta fyrir til
síðast hvert ekki vart: hváðlega breyting í
því um e.d., sem aði hafi áhrif á fettu nál. B. 2102.

Hannes X. seðar fyrir seo, at af breyting
vendr að e.d. sér heimumi bija at breyta ^{3 enda nauðsynlegi} ~~því~~ ^{því} legi
þjörðumaskipuninni at nýju. B. 2107-2108. Sömu
skotnum er Ólafur Þorleifsson B. 2113

það telur Páter Jónasson og líkilegt at hinn er ókunnus
vendr breytingu á tölu þj. þj. fyr. B. 2115.

5:5 2. um. m.d. var i tille meiri hel. ne. um 34
ára meðan og bijóðumí fæst með 16-atkv. aðgerð 8.

B. 2121. Þorth. minni hel. ne. voru sandf. og
var fræ. seo vísat til 3. um. B. 2122-2123.

5:5 3. um. komu notkunar þorth. fræn um bot.
á bijóðumaskipunum skor. fræ. Þára var meðalga var fræ
þórbælli bijóðumaskipunum at bijóðumí slaugður vera
4, 1 með 6 fyr., 2 með 8 og 1 með 11 fyr. A. 1003.
5:5 fyrsta þorth. var 2. kl. B. fræn þa, at fyr. tala-
hins minsta slaugði vera 6 en hins stærsta 12. A. 1041.

5:5 3. um. rölstugður þórbælli þj. fyrsta

Háskóli - 1907

sem heldi sámu fær. tölu fagir hvern fjarðana og ein hef
 borthjarsv., at ekki sé vart eins og salar standi at
 fara ut i nælværra lejordama skiftinum, fær sem
 mikil lejósundaljöldun standi fagur degnum svor
 og með líkili „fyrirsjó umlega afnami lagðij. fær“
 sem mani hafa; fyr með sér brevestinum á tölu
 fij. bij. fær. og at ein levenju heyst: á lejordama skift-
 unni. færri skotum hafi og verið uppi: lejordama
 minni. Þess vegna sá við tjaldað til einnar
 náður með megin lejordama skiptum og fari
 vett við: bali at halda sér við fjarðunum-
 skiftinum gómum. -- „Útnefning hinna
 lag. bij. fær. á ekki at einga sín stái lengur, enda
 bugga eg, at þat sé einhuga skotum fyrirs og
 fíjötum, at degar færir sín taldin“. B. 2124-2125
 Þau rökbrand eru. Leitt aðgrein fyr.: heild er leiga
Ólafur Þórðarson (L. T. fær. Ám.). Sagir um lagðij. fær, at
 öll fíjötum sá samanála um at vilja afnám færir,
 fær asti verið dregin göðir, en fær sá fyr ekki
 minnslá en ses hja fíjötum, at hinn vilji
 fyr sér fagst veit ír fyrir gina og sá fyrst
 vorandi, at fessa sá ekki længi at líta a
 B. 2124. Þóður var D. B. færir rökt eðda deigkrá.
þó fær verði
 sagir fær fyr.: „Brevestin aðgreint við vorandi fagir-

sommelegj við komningar, en þjóðin á hinum löggum hefur sagt á síðustu fimmáratundum, at hin hefur eitt ekki áttat sig á málins, og væntar heft afnum bj. bj. fyrir - umdi innan staðans hæfja súnumur hentningar á björðanna skípun landsins, fóð frv. gott at lögum - og með trausti til fars, at stj. geri vist. stofnun til at málit verði: sem best kannast og til umvætu meðal þjóðarinnar til vanta fings - "tabi a. fyrir vanta mál í degslervá. B. 2132.

Háanes Hafstein tður engu einfjára at banna hinum nýjan bj. bj. fyrir fíð blent fallekorn. bann. B. 213b.

Egert Þáleson getur myndat sér, at mangin deildar - meðan vildur, at frv. slærðist einhvern vegum gegnum deildina en heftir ekki á móti fyrir, at fát degat: uppi ða. sítat:st : e.d. Vitrir fórum lægnum ar háth. B. 2144.

Fát kennur og kramm i fórum. og vænner ritval fíð. B. 2129, at ef getta frv. verði rannsp. miður sín fát sé. Þá verari verða lítt sva á, at ér lífi sé tða. endaleg ókvæðum um björðanna skípun og getta verari fyrir telfja fyrir afnum bj. bj.. Samehjá fórhalli bj. B. 2156, sem segist skulu verfa með frv. ólægum, ef vr. lífi aðrir : deildinni, at henni "álit: og óskir, at sá tinni sé mæris, er hinur

Hórusl. 1907.

leg-bj. fær. detta vir sögumni". Sbr-ag B. 1157-58.

Hennes Halstein regið skipti skilja af hvernig f. B. setji fætta; samhænd við afnini leg-bj. fær., fæt afni hevorki til nái frá um fætta fær. Táhverfumur ekki tæna til at segja af stað í um hvernig henni sniðst við afnini leg-bj. fær. „En nu miðst að eg næst, at sinni mið blutfallsborsingar, af fær vormi mið rotator, atnu at geta gert mögulegt, at fá samanlega skipta a-d., sem aði: myndat gatnum hlesta fær gríus og fullvegt fær, sem skiptum hinna leg-bj. fær. mið að truggia. - Ef fæt godi: open að, at slappa leg-bj. fær., þá mundi eg færin mið leyst: telja fæt leppilegast fyrir komulag, at a-d. öll varni borsin: einum lagi með blutfallsborsingar um allt landið sem aitt björðum, en jafnframt varni ótrúr hérófum ærðar til björðungris og borsingarvættar, fyrir dökum á færum hótt at miðst varni við, skattgild staðs eiga, heldur henna aldurstakurmark. Ein mið með blutfallsborsingum er hengslegt, at fæt að: límarst, at fá i a-d. saman mynd af ^{því} veygðum og óðri manna: landinum. Aftrur að miði færst náð ekki takandi: nái at slappa færin leg-bj. leppi í færum skifti, at a-d. verði skipt alveg